

bygning af den statslige skatteforvaltning til to niveauer; nærmere bestemt til told- og skatteforvaltningen (enhedsforvaltningen) og skatteministeren/skatteministerens departement. Hermed begrænses tilsvarende den ulovregulerede mulighed for administrativt at klage over en underordnet forvaltningsmyndigheds afgørelser til en overordnet forvaltningsmyndighed.

Denne reducerede klagemulighed skal ses i lyset af, at det er en egen målsætning, at konkrete forvaltningsafgørelser truffet af told- og skatteforvaltningen som udgangspunkt ikke bør kunne påklages til skatteministeren/skatteministerens departement. Klager over konkrete forvaltningsafgørelser bør afgøres i det lovregulerede klagesystem; det vil som udgangspunkt sige af skatte- eller vurderingsankenævn eller af Landsskatteretten.

Det foreslås, at den gældende ordning med *skatteankenævn* og *vurderingsankenævn* opretholdes, men således at skatteministeren fremover bestemmer landets inddeling i skatteankenævns- og vurderingsankenævnskredse og antallet af medlemmer af de enkelte nævn. Herved muliggøres en løbende tilpasning af nævnsstrukturen efter sagstilgangen i de forskellige dele af landet og til organiseringen af told- og skatteforvaltningen.

Det er tanken, at det nuværende antal på 15 vurderingsankenævn opretholdes, mens antallet af skatteankenævn tilpasses efter antallet af skattecentre.

Det foreslås, at skatteministeren udnævner medlemmerne af såvel skatteankenævn som vurderingsankenævn efter indstilling fra kommunalbestyrelserne i nævnskredsen. Pladserne i nævnene fordeles med udgangspunkt i indbyggertallet i de berørte kommuner pr. 1. januar i det år, hvor udnævnelsen skal ske. Hver kommunalbestyrelse indstiller mindst to personer til hver af kommunens pladser i nævnet og mindst to personer til hver af funktionerne som suppleant for disse medlemmer.

Som i dag er funktionsperioden for nævnsmedlemmerne 4 år. Den følger de kommunale valgperioder. Det foreslås imidlertid, at begyndelsen af funktionsperioden for skatteankenævnmedlemmer flyttes med ½ år fra den 1. januar til den 1. juli, ligesom for vurderingsankenævnmedlemmer. Derved bliver der tid til at indhente indstillinger til nævnsmedlemmer fra de nyvalgte kommunalbestyrelser.

Det foreslås, at medlemskab af skatte- og vurderingsankenævn skal være et borgerligt ombud, det vil sige, at valgbare personer skal have pligt til at tage imod udnævnelse, medmindre der foreligger en særlig grund til at frasige sig hvervet. De særlige grunde er alder, tidligere medlemskab, fremmed statsborger-

skab samt visse andre særlige grunde. De særlige fritagelsesgrunde svarer til, hvad der gælder for kommunalbestyrelsesmedlemmer efter den kommunale valglovs § 5 og § 92.

Det foreslås endvidere, at faktisk fravær fra et skatte- eller vurderingsankenævn i mere end 6 måneder medfører tab af medlemskab af nævnet.

Der foreslås ikke ændringer i de typer af klager, skatteankenævnene og vurderingsankenævnene kan afgøre, bortset fra forslag om at skatteankenævnene bemyndiges til at afgøre klager over afgørelser om gaveafgift, og bortset fra at vurderingsankenævnene tillægges kompetence til at afgøre klager over såkaldte »værdiforringelseserklæringer«.

Det foreslås, at den enkelte borger får frihed til at vælge, om en klage skal behandles af skatteankenævnet eller af Landsskatteretten. I dag kan en klager først gå til Landsskatteretten med sin klage 3 måneder efter, at klagen er indgivet til skatteankenævnet. Med forslaget får borgeren mulighed for at afpasse klagesagsbehandlingen efter sagens karakter og i øvrigt efter individuelle behov.

Det er tanken, at de hidtil gældende regler for skatteankenævnenes og vurderingsankenævnenes sagsbehandling videreføres.

Det foreslås, at skatte- og vurderingsankenævnene sekretariatsbetjenes af told- og skatteforvaltningen. Det er herved af retssikkerhedsmæssige grunde forudsat, at sekretariatsopgaven udskilles fra den øvrige told- og skatteforvaltning i en særlig enhed, men således at denne enhed kan udføre sekretariatsbetjening for såvel skatte- som vurderingsankenævn. Sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnene vil blive lokaliseret 16 steder i landet.

Det foreslås, at det gældende tilsyn fra Ligningsrådet og ToldSkat med skatte- og vurderingsankenævnenes virke reduceres fra et aktivt til et passivt tilsyn. Det skal forstås på den måde, at told- og skatteforvaltningen ikke fremover kan deltage i nævnsmøder som observatør, men blot reagere, hvis told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, bliver opmærksom på, at et nævn har truffet en åbenbart ulovlig afgørelse, f.eks. ved at et nævnsmedlem henleder told- og skatteforvaltningens, respektive Skatterådets, opmærksomhed herpå, eller ved at en embedsmand i nævnssekretariatet gør opmærksom herpå. Men som i dag vil Skatterådet efter indstilling fra told- og skatteforvaltningen kunne ændre en åbenbart ulovlig afgørelse truffet af et skatte- eller vurderingsankenævn.

Forslaget er primært begrundet i, at det ikke forekommer rationelt at bruge ressourcer på at føre tilsyn med disse nævn, og erfaringerne viser, at Ligningsrå-